

Αθήνα, 02-09-2026

Αριθ. Πρωτ.: 3876

### ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ 11/2026

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε μετά από πρόσκληση του εκτελούντος χρέη Προέδρου Αναπληρωτή Προέδρου της, Γεωργίου Μπατζαλέξη, σε έκτακτη συνεδρίαση μέσω τηλεδιασκέψεως την Παρασκευή 28/08/2026 και ώρα 09:30πμ, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν ο Αναπληρωτής Πρόεδρος της Αρχής, Γεώργιος Μπατζαλέξης και τα τακτικά μέλη της Αρχής Σπυρίδων Βλαχόπουλος, Κωνσταντίνος Λαμπρινουδάκης ως εισηγητής, Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Χρήστος Καλλονιάτης και Αικατερίνη Ηλιάδου, επίσης ως εισηγήτρια. Το τακτικό μέλος της Αρχής Γρηγόριος Τσόλιας δεν παρέστη λόγω κωλύματος αν και εκλήθη νομίμως εγγράφως. Παρούσες, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ήταν η Μαρία Αλικάκου και η Ευφροσύνη Σιουγλέ, ειδικοί επιστήμονες, ως βοηθοί εισηγητών και η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη της τα παρακάτω:

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης υπέβαλε στην Αρχή το υπ' αριθμ. πρωτ. ... ΑΠΔ Γ/ΕΙΣ/4882/07-04-2026 αίτημα, όπως συμπληρώθηκε με το υπ' αριθμ. πρωτ. ... ΑΠΔ Γ/ΕΙΣ/10641/22-07-2026, με το οποίο ζητάει από την Αρχή να παράσχει τη γνώμη της, κατά το άρθρο 13 παρ. 1 περ. γ' του ν. 4624/2019, σχετικά με τη νομιμότητα και τη συμβατότητα σχεδίου Υπουργικής Απόφασης του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο **«Πρωτόκολλο ενεργειών υγειονομικού προσωπικού και ιατροδικαστικών υπηρεσιών σε περιπτώσεις παιδικής κακοποίησης»** με το ισχύον ευρωπαϊκό κανονιστικό και εθνικό νομοθετικό πλαίσιο προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Εν συνεχεία, το Υπουργείο Δικαιοσύνης συμπλήρωσε το ως άνω αίτημα παροχής γνώμης διαβιβάζοντας στην Αρχή το οριστικό σχέδιο του Πρωτοκόλλου με τίτλο **«Πρωτόκολλο ενεργειών των ιατροδικαστικών υπηρεσιών σε περιπτώσεις παιδικής κακοποίησης»**, όπως αυτό διαμορφώθηκε κατόπιν της ολοκλήρωσης των εργασιών της αρμόδιας Επιτροπής και της συμφωνίας των μελών της επί του τελικού κειμένου. Σύμφωνα με το δεύτερο διαβιβαστικό, το επικαιροποιημένο σχέδιο περιλαμβάνει το σύνολο των κανονιστικών διατάξεων και τα παραρτήματα, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτού, προκειμένου να ληφθούν υπόψη για τις περαιτέρω ενέργειες της Αρχής. Το υπό εξέταση Σχέδιο Υπουργικής Απόφασης του Πρωτοκόλλου περιλαμβάνεται στο Παράρτημα Α της παρούσης.

Ειδικότερα, το αιτούν Υπουργείο Δικαιοσύνης αναφέρει ότι, δυνάμει της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 47 παρ. 1 εδ. α' του ν. 5172/2025 (Α' 10), συγκροτήθηκε Επιτροπή με αντικείμενο την επεξεργασία διατάξεων σχετικά με τις ενέργειες των εμπλεκόμενων δημοσίων αρχών (ιατρών, αστυνομικών αρχών, ιατροδικαστών), σε περιπτώσεις όπου κατά την εξέταση ανηλίκου σε δημόσια ή ιδιωτική υγειονομική μονάδα διαπιστώνονται ενδείξεις κακοποιητικής μεταχείρισης ανηλίκου. Στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων της, η ανωτέρω Επιτροπή προέβη στην κατάρτιση σχεδίου κανονιστικής πράξης, όπου περιγράφεται κατά τρόπο ειδικό και δεσμευτικό η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται σε κάθε περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο κλινικής εξέτασης ανηλίκου, εντοπίζεται από τον εξετάζοντα ιατρό σωματικό εύρημα το οποίο αξιολογείται ως «**ύποπτο**» ή ως «**προδήλως ύποπτο**» παιδικής κακοποίησης. Το

ρυθμιστικό περιεχόμενο του εν λόγω Πρωτοκόλλου καταλαμβάνει το ιατρικό προσωπικό πάσης υγειονομικής μονάδας (δημοσίου ή ιδιωτικού χαρακτήρα), την Ελληνική Αστυνομία ως Προανακριτική Αρχή και τις Ιατροδικαστικές Υπηρεσίες της Χώρας, αποσκοπώντας στην προστασία των παιδιών και στη διασφάλιση της υγείας και της σωματικής και ψυχικής τους ακεραιότητας, μέσω της έγκαιρης ανίχνευσης και κατάλληλης αντιμετώπισης περιστατικών παιδικής κακοποίησης. Για την ενεργοποίηση του Πρωτοκόλλου απαιτείται η διαπίστωση, κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου, σωματικού ευρήματος, το οποίο κρίνεται **«προδήλως ύποπτο<sup>1</sup>»** ή **«ασυνήθιστο<sup>2</sup>»** και κατ' επέκταση **«ύποπτο<sup>3</sup>»**.

Στο Πρωτόκολλο προβλέπεται διαβαθμισμένη αξιολόγηση των σωματικών ευρημάτων, βάσει της φύσης τους και κατόπιν συνεκτίμησης των λοιπών πραγματικών περιστατικών της κάθε περίπτωσης, ιδίως της συμπεριφοράς<sup>4</sup> του ανηλίκου και του ιατρικού του ιστορικού. Έτσι, ο εξετάζων ιατρός διαπιστώνει την ύπαρξη **σοβαρών («προδήλως ύποπτα ευρήματα»)** ή **επαρκών («ασυνήθιστα» και κατ' επέκταση «ύποπτα ευρήματα»)** ενδείξεων κακοποίησης και προβαίνει στις προβλεπόμενες ενέργειες για την παροχή ιατρικής περίθαλψης και τη διατήρηση των εν δυνάμει αποδεικτικών στοιχείων για τις ανάγκες της ποινικής διερεύνησης, ιδίως μέσω της **φωτογραφικής καταγραφής των σωματικών ευρημάτων**.

Ειδικότερα, ως προς τα **«προδήλως ύποπτα»** ευρήματα, η φωτογραφική καταγραφή κρίνεται ουσιώδης, καθώς αφενός συνιστά αποδεικτικό μέσο ιδιαίτερης βαρύτητας που εμπλουτίζει τη δικογραφία και περιορίζει αμφιβολίες ως προς τα

---

<sup>1</sup> «προδήλως ύποπτο σωματικό εύρημα»: οποιοδήποτε σωματικό εύρημα, το οποίο δεν επιδέχεται αμφισβήτηση ως προς τον μη παθολογικό και μη ατυχηματικό χαρακτήρα του.

<sup>2</sup> «ασυνήθιστο σωματικό εύρημα»: κάθε σωματικό εύρημα που περιλαμβάνεται στον πίνακα της Ενότητας Ι, Κεφ. Γ' του Παραρτήματος ΙΙ.

<sup>3</sup> «ύποπτο σωματικό εύρημα»: κάθε ασυνήθιστο σωματικό εύρημα, για το οποίο, κατόπιν απεικονιστικού και εργαστηριακού ελέγχου, προκύπτει ότι δεν οφείλεται σε ατυχηματικά ή παθολογικά αίτια.

<sup>4</sup> «ασυνήθιστο συμπεριφορικό στοιχείο»: κάθε στοιχείο συμπεριφοράς που παρουσιάζει ουσιώδη απόκλιση από τα φυσιολογικά για το ηλικιακό στάδιο του ανηλίκου αναπτυξιακά ορόσημα, όπως αυτά παρατίθενται στον πίνακα της Ενότητας ΙΙ, Κεφ. Α' του Παραρτήματος ΙΙ, καθώς και κάθε συμπεριφορά που περιλαμβάνεται στον πίνακα της Ενότητας ΙΙ, Κεφ. Β' του Παραρτήματος ΙΙ.

πραγματικά περιστατικά και αφετέρου διευκολύνει τη σύνταξη της ιατροδικαστικής πραγματογνωμοσύνης, διασφαλίζοντας την εξέταση του ευρήματος στην αρχική κλινική του εικόνα, πριν αυτή μεταβληθεί.

Αντίστοιχα, στα «**ασυνήθιστα**» ευρήματα, η απεικονιστική καταγραφή συνδέεται άμεσα με το καθήκον ορθής διάγνωσης και επιλογής της κατάλληλης θεραπείας, δεδομένης της ευμεταβλητότητας των σωματικών ευρημάτων, καθώς επιτρέπει τη συσχέτιση της αρχικής κλινικής εικόνας με τα απεικονιστικά και εργαστηριακά δεδομένα. Το σχετικό φωτογραφικό υλικό ενισχύει έτσι την εγκυρότητα της ιατρικής αξιολόγησης και την κρίση περί παθολογικής ή μη προέλευσης του ευρήματος.

Τέλος, εφόσον το αρχικώς «**ασυνήθιστο**» εύρημα κριθεί «**ύποπτο**», η συλλογή και διαβίβαση του ήδη ληφθέντος φωτογραφικού υλικού στην αρμόδια προανακριτική αρχή εξυπηρετεί τους ίδιους σκοπούς με εκείνους των «**προδήλως ύποπτων**» ευρημάτων, ήτοι τη διασφάλιση των αποδεικτικών στοιχείων και την υποβοήθηση του έργου του ιατροδικαστή στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας.

Ενόψει των ανωτέρω, τα μέλη της Επιτροπής συμφώνησαν στην αναγκαιότητα ενσωμάτωσης, στο συντασσόμενο πρωτόκολλο, διάταξης, όπου θα προβλέπεται ρητώς η δυνατότητα των ιατρών να λαμβάνουν φωτογραφίες από τα «προδήλως ύποπτα», «ασυνήθη» και εν δυνάμει «ύποπτα» σωματικά ευρήματα που εντοπίζονται κατά την κλινική εξέταση των ανηλίκων, καθώς και η περαιτέρω διατήρηση, αποθήκευση και διαβίβαση του εν λόγω υλικού στις αρμόδιες αρχές. Διευκρινίζεται ότι η σχετική επεξεργασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων θα διενεργείται αποκλειστικά από τους θεράποντες ιατρούς κατά το στάδιο της κλινικής εξέτασης των ανηλίκων και θα προηγείται χρονικά τόσο της ενημέρωσης της Ελληνικής Αστυνομίας όσο και της ανάληψης καθηκόντων από τον ορισθέντα ιατροδικαστή στο πλαίσιο προανακριτικής διερεύνησης.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 6 του Πρωτοκόλλου έχει ως εξής:

*«Φωτογραφική καταγραφή σωματικού ευρήματος*

*1. Στην περίπτωση που κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου διαπιστωθεί προδήλως ύποπτο σωματικό εύρημα, ο εξετάζων ιατρός προβαίνει στη φωτογραφική αποτύπωση*

του προδήλως ύποπτου σωματικού ευρήματος με σκοπό τη διασφάλιση και τεκμηρίωση κρίσιμων πληροφοριών, που δύνανται να αξιοποιηθούν στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας. Το φωτογραφικό υλικό προσαρτάται στην ιατρική έκθεση, η οποία συντάσσεται και διαβιβάζεται στην Ελληνική Αστυνομία κατά τα οριζόμενα στην παρούσα.

2. Στην περίπτωση που κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου διαπιστωθεί ασυνήθιστο σωματικό εύρημα, ο εξετάζων ιατρός προβαίνει στη φωτογραφική αποτύπωση του ασυνήθιστου σωματικού ευρήματος προς διαμόρφωση ιατρικής διάγνωσης και παροχή ιατρικής φροντίδας στον ανήλικο. Το φωτογραφικό υλικό αξιοποιείται για ιατρική συναξιολόγηση από ιατρούς συναφούς ειδικότητας και για συγκριτική αξιολόγηση με τα πορίσματα του εργαστηριακού και απεικονιστικού ελέγχου σε περίπτωση μεταβολής της αρχικής κλινικής εικόνας.

3. Στην περίπτωση που κατόπιν διενέργειας απεικονιστικού και εργαστηριακού ελέγχου διαπιστωθεί η ύπαρξη υπόπτου σωματικού ευρήματος, το φωτογραφικό υλικό που συνελέγη, κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, προσαρτάται στην ιατρική έκθεση, η οποία συντάσσεται και διαβιβάζεται στην Ελληνική Αστυνομία κατά τα οριζόμενα στην παρούσα.»

Σύμφωνα με το αιτούν, η φωτογραφική καταγραφή σημείου του σώματος ζώντος προσώπου, σε συνδυασμό με την ενσωμάτωση του συλλεγέντος φωτογραφικού υλικού στον ιατρικό φάκελο συνιστά επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και μάλιστα ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 4 παρ. 15,9 και στην υπ' αριθμόν 35 σκέψη του ΓΚΠΔ, καθώς αφορούν σε δεδομένα υγείας και άλλων «ευαίσθητων πληροφοριών ή/και δύνανται να οδηγήσουν στην ταυτοποίηση φυσικού προσώπου (βλ. σκέψη 26 και άρθρο 4 ΓΚΠΔ). Ως εκ τούτου, καθίσταται επιβεβλημένος ο έλεγχος της επικείμενης ρύθμισης υπό το φως του ισχύοντος εθνικού και ευρωπαϊκού νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου, ήτοι η εξέταση της νομιμότητας της επικείμενης ρύθμισης και συγκεκριμένα: α) η νομιμότητα της φωτογραφικής καταγραφής των «προδήλως υπόπτων» σωματικών ευρημάτων β) η νομιμότητα της λήψης φωτογραφιών από τα «ασυνήθιστα» σωματικά ευρήματα και γ) η νομιμότητα της συλλογής,

αποθήκευσης και διαβίβασης του ήδη ληφθέντος φωτογραφικού υλικού στην αρμόδια αρχή αφ' ης στιγμής το αρχικώς «ασυνήθιστο» σωματικό εύρημα κριθεί ως «ύποπτο».

Στην παρ. 1 του άρθρου 6 της προτεινόμενης ρύθμισης θεσπίζεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και ειδικότερα η λήψη φωτογραφιών, στην περίπτωση που, κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου, ο ιατρός εντοπίσει **«προδήλως ύποπτο»** σωματικό εύρημα. Πρόκειται για περίπτωση όπου το εντοπισθέν σωματικό εύρημα γεννά στον εξετάσαντα ιατρό σοβαρή υπόνοια ότι ανήλικος έχει υποστεί σωματική ή/και σεξουαλική κακοποίηση, οπότε καθίσταται αναγκαία η άμεση ενημέρωση της Ελληνικής Αστυνομίας. Σκοπός της λήψης φωτογραφιών του «προδήλως ύποπτου» σωματικού ευρήματος είναι *«η διασφάλιση και τεκμηρίωση κρίσιμων πληροφοριών που δύνανται να αξιοποιηθούν στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας»* (βλ. άρθρο 6 παρ. 1 εδ. α' της προτεινόμενης ρύθμισης). Κατά την κρίση της Επιτροπής, η εν λόγω επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στηρίζεται νομικά στο άρθρο 9 παρ. 2 στοιχείο ζ' του ΓΚΠΔ. Συναφώς, επισημαίνεται ότι η προστασία και φροντίδα των παιδιών κατοχυρώνεται τόσο σε εθνικό (άρθρο 21 Σ και άρθρο 19 παρ. 1 ν. 2101/1992) όσο και σε υπερεθνικό επίπεδο (άρθρο 24 ΧΘΔΕΕ, Σύμβαση ΟΗΕ της 26ης Ιανουαρίου 1990) ως δικαίωμα των ανηλίκων και παράλληλα ως θεμελιώδης αρχή, η οποία επιβάλλει σε κάθε δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα, που λαμβάνει αποφάσεις ή προβαίνει σε ενέργειες που τους αφορούν άμεσα, να ενεργεί με πρωταρχικό γνώμονα το υπέρτατο συμφέρον του ανηλίκου. Προς επίρρωση, στην σκέψη υπ' αριθμόν 4 του ΓΚΠΔ επισημαίνεται ότι η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν συνιστά απόλυτο δικαίωμα, αντίθετα καθίσταται επιτρεπτή η στάθμισή του υπό την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας. Εν προκειμένω, ο σκοπός προστασίας των ανηλίκων από κάθε μορφή κακοποιητικού περιβάλλοντος ή συμπεριφοράς κρίνεται ισοδύναμος και απολύτως ανάλογος προς το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των ανηλίκων. Λαμβάνοντας υπόψιν τα ανωτέρω, η Επιτροπή προέβη στην άνωθι κανονιστική ρύθμιση κρίνοντας ότι η φωτογραφική καταγραφή των «προδήλως υπόπτων» σωματικών ευρημάτων συνιστά νόμιμη επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 στοιχείο ζ'

του ΓΚΠΔ. Εν συνεχεία, αναγκαία είναι η αναφορά στη νομολογιακά παγιωμένη άποψη, σύμφωνα με την οποία, για τη νόμιμη επεξεργασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων δεν αρκεί η συνδρομή μίας εκ των περιοριστικώς απαριθμούμενων περιπτώσεων της παρ. 2 του άρθρου 9 ΓΚΠΔ. Αντιθέτως, απαιτείται σωρευτικώς η συμμόρφωση της επεξεργασίας με τις αρχές του άρθρου 5 ΓΚΠΔ, καθώς και η υπαγωγή της σε έναν εκ των νομίμων λόγων επεξεργασίας που απαριθμούνται στο άρθρο 6 ΓΚΠΔ (βλ. ενδεικτικά ΔΕΕ, απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2023, υπόθεση C-667/21, ZQ κατά Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts, σκ. 74-76, ΔΕΕ, απόφαση της 4ης Μαΐου 2023, υπόθεση C-60/22, UZ κατά Bundesrepublik Deutschland, σκ. 57-58 κ.α.). Στην περίπτωση της επίμαχης ρύθμισης του Πρωτοκόλλου., ο σκοπός της επεξεργασίας ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων του ανηλίκου, η οποία λαμβάνει χώρα μέσω της φωτογράφισης των εντοπιζόμενων «προδήλως υπόπτων» σωματικών ευρημάτων είναι σύμφωνος με τις περ. γ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ. Σύμφωνα με τις διατάξεις του συντασσόμενου Πρωτοκόλλου, οι ιατροί υποχρεούνται να ενημερώνουν αμελλητί την Ελληνική Αστυνομία για κάθε «ύποπτο» ή «προδήλως ύποπτο» εύρημα διαπιστώνουν κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου και δημιουργεί ενδείξεις κακοποίησης, ως εκ τούτου η μη τήρηση της υποχρέωσης αυτής, η οποία πηγάζει από διάταξη κανονιστικής πράξης, και δη υπουργικής απόφασης, συνιστά παράλειψη κατά το άρθρο 15 ΠΚ (βλ. Ελ. Καμπέρου σε Ποινικό Κώδικα, Ερμηνεία κατ' άρθρο Α. Χαραλαμπίκη, 2018, Τόμος Πρώτος, άρθρα 1-234, σ. 17' Αθ. Κονταξής, Ποινικός Κώδικας, 1991, Τόμος Ι-Γενικό Μέρος, άρθρο 15, σ. 311) ικανή να θεμελιώσει την ποινική ευθύνη του ιατρού κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 231 ΠΚ (βλ. Ελ. Καμπέρου σε Ποινικό Κώδικα, Ερμηνεία κατ' άρθρο Α. Χαραλαμπίκη, 2018, Τόμος Πρώτος, άρθρα 1-234, σ. 1567). Η φωτογράφιση των «προδήλως υπόπτων» σωματικών ευρημάτων κρίνεται αναγκαία για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής, καθώς εξασφαλίζει τεκμηριωμένη και πλήρη αναφορά, απαραίτητη για την εκτέλεση του νομικού καθήκοντος των ιατρών. Συνεπώς, συνάγεται ότι η ρυθμιζόμενη στο υπό σύνταξη πρωτόκολλο επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στηρίζεται επί νομίμου λόγου, και δη στην εκπλήρωση έννομης υποχρέωσης και στην εκτέλεση καθήκοντος του υπευθύνου

επεξεργασίας. Τέλος, και επί τη βάση των ίδιων λόγων, η φωτογραφική καταγραφή των «προδήλως υπόπτων» σωματικών ευρημάτων κρίνεται νόμιμη επί τη βάση του άρθρου 22 παρ. 2 στοιχείο α' και του άρθρου 24 παρ. 1 στοιχείο γ' του ν. 4624/2019, ενώ όσον αφορά ιδιαίτερα τη διαβίβαση στην Ελληνική Αστυνομία του ήδη ληφθέντος φωτογραφικού υλικού, από ιατρικό προσωπικό υγειονομικών μονάδων **δημοσίου χαρακτήρα**, εφαρμογής τυγχάνει η διάταξη του άρθρου 26 του ν. 4624/2019.

Στην παρ. 2 του άρθρου 6 ρυθμίζεται η λήψη φωτογραφιών, στην περίπτωση που, κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου, ο ιατρός εντοπίσει σωματικό εύρημα, το οποίο κρίνει «**ασυνήθιστο**». Εν προκειμένω, ο σκοπός της συγκεκριμένης κανονιστικής πρόβλεψης έγκειται στη διευκόλυνση της ιατρικής διάγνωσης και παροχής ιατρικής φροντίδας στον ανήλικο. Συγκεκριμένα, κατά τη γραμματική διατύπωση της επίμαχης ρύθμισης, «[...] Το φωτογραφικό υλικό αξιοποιείται για ιατρική συναξιολόγηση από ιατρούς συναφούς ειδικότητας και για συγκριτική αξιολόγηση με τα πορίσματα του εργαστηριακού και απεικονιστικού ελέγχου, σε περίπτωση μεταβολής της αρχικής κλινικής εικόνας». Όπως επισημάνθηκε από την Επιτροπή, η λήψη φωτογραφικού υλικού αποτελεί κρίσιμο εργαλείο για την ορθή διάγνωση και τη διαμόρφωση ιατρικού πορίσματος, ιδίως όταν εντοπίζονται ασυνήθιστα ή ευμετάβλητα σωματικά ευρήματα που απαιτούν συναξιολόγηση από ιατρούς άλλων ειδικοτήτων. Η καταγραφή της αρχικής κλινικής εικόνας επιτρέπει τη συσχέτιση με τα αποτελέσματα εργαστηριακών και απεικονιστικών εξετάσεων, διασφαλίζοντας την ακρίβεια, την εγκυρότητα και την αξιοπιστία της τελικής ιατρικής εκτίμησης. Εξάλλου, η λήψη φωτογραφικού υλικού κατά την ιατρική κλινική εξέταση συνιστά καθιερωμένη και ευρέως αποδεκτή πρακτική της ιατρικής επιστήμης (βλ. ενδ. Harting M.T., DeWees J.M., Vela K.M., Khirallah R.T., Medical photography: current technology, evolving issues and legal perspectives, International Journal of Clinical Practice, τόμ. 69(4), 2015, σ. 402' So, N., Waldman, R., & Waldman, S., Professionalism of clinical photography in the pediatric setting, Current Problems in Pediatric and Adolescent Health Care, 49(4), 2019, σ. 74-78). Ενόψει των ανωτέρω, η Επιτροπή εξήρε την ανάγκη κανονιστικής κατοχύρωσης της λήψης φωτογραφιών από τα ασυνήθιστα σωματικά ευρήματα, κατά την κλινική εξέταση, κρίνοντας ότι η επεξεργασία

καθίσταται νόμιμη και επιτρεπτή επί τη βάση του άρθρου 9 παρ. 2 στοιχείο η' του ΓΚΠΔ, καθώς ο σκοπός της φωτογραφικής καταγραφής των εντοπιζόμενων «ασυνήθιστων» σωματικών ευρημάτων συνίσταται στην εξαγωγή επιστημονικά τεκμηριωμένης, ορθής και αξιόπιστης ιατρικής εκτίμησης. Παράλληλα, η διαμόρφωση ορθής ιατρικής διάγνωσης και η παροχή αποτελεσματικής υγειονομικής περίθαλψης συνιστούν νομοθετικά προβλεπόμενο (άρθρο 1 παρ. 1 και άρθρο 4 παρ. 2 του; ν. 3418/2005) καθήκον των ιατρών, συνεπώς η εν λόγω επεξεργασία προσωπικών δεδομένων συμμορφώνεται, σωρευτικά με το άρθρο 9, και με τις αρχές του άρθρου 5 και το περιοριστικό περιεχόμενο του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ (βλ ΔΕΕ, απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2023, υπόθεση C-667/21, ZQ κατά Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts), καθώς η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που λαμβάνει χώρα μέσω της κλινικής φωτογράφισης, διενεργείται από τους ιατρούς, επί νομίμου βάσεως, και δη προς εκτέλεση καθήκοντος του υπευθύνου επεξεργασίας. Τέλος, πληρούται και η προϋπόθεση της παρ. 3 του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ, καθώς η λήψη φωτογραφιών πραγματοποιείται αποκλειστικά από ιατρούς, οι οποίοι δεσμεύονται από το ιατρικό απόρρητο και τις αρχές εχεμύθειας και εμπιστευτικότητας, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 13 παρ. 1 του ν. 3418/2005.

Τέλος, στην παρ. 3 του άρθρου 6 του Πρωτοκόλλου ρυθμίζεται η επεξεργασία και αξιοποίηση των ήδη ληφθεισών φωτογραφιών στην περίπτωση που το αρχικώς «ασυνήθιστο» σωματικό εύρημα κριθεί τελικώς «ύποπτο». Σύμφωνα με την περιγραφόμενη στο συντασσόμενο πρωτόκολλο διαδικασία, αφ' ης στιγμής εντοπίζεται, κατά την κλινική εξέταση, «ασυνήθιστο» σωματικό εύρημα στο σώμα ανηλίκου, ακολουθείται περαιτέρω απεικονιστικός και εργαστηριακός έλεγχος, τα αποτελέσματα του οποίου, σε συνδυασμό με τα πορίσματα της κλινικής εξέτασης, αποσκοπούν πρώτιστος στη διαμόρφωση της τελικής ιατρικής εκτίμησης και στη διατύπωση ιατρικής διάγνωσης, εξεταζόμενων των αιτίων που προκάλεσαν το επίμαχο σωματικό εύρημα. Αξιολογείται, λοιπόν, στο στάδιο αυτό, η παθολογική, ατυχηματική ή μη προέλευση του κρίσιμου σωματικού ευρήματος. Κατ' αναγκασία αλληλουχία, η αξιολόγηση της

παθολογικής και ατυχηματικής ή μη προέλευσης του κρίσιμου ευρήματος οδηγεί ταυτόχρονα στον χαρακτηρισμό αυτού ως «υπόπτου» και κατ' επέκταση ως χρήζοντος περαιτέρω ποινικής διερεύνησης. Συνεπώς, στο στάδιο αυτό, η διατήρηση των φωτογραφιών και η διαβίβασή τους, συνοδευόμενη από πλήρη ιατρική έκθεση, στην Ελληνική Αστυνομία συνιστά μορφή επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων που υπερβαίνει τον αρχικό σκοπό της ιατρικής διάγνωσης και περίθαλψης. Κατά συνέπεια, η εν λόγω επεξεργασία δεν καλύπτεται πλέον από τη βάση επεξεργασίας του άρθρου 9 παρ. 2 στοιχείο η' του ΓΚΠΔ, και κρίνεται αναγκαία η θεμελίωσή της επί διακριτής και αυτοτελούς νομικής βάσης. Στην κατεύθυνση αυτή, και δεδομένου ότι στο εν λόγω στάδιο υφίσταται «ύποπτο» σωματικό εύρημα που γεννά βάσιμες υπόνοιες παιδικής κακοποίησης, η Επιτροπή έκρινε ότι η επεξεργασία των ήδη ληφθεισών φωτογραφιών - ήτοι η διατήρηση, συγκέντρωση και διαβίβασή τους στην Ελληνική Αστυνομία - καθίσταται νόμιμη βάσει των ίδιων λόγων που καθιστούν επιτρεπτή την αρχική φωτογράφιση των «προδήλως υπόπτων» σωματικών ευρημάτων. Συνεπώς, ως προς τη συλλογιστική που ακολούθησε η Επιτροπή, αναφορικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην περίπτωση των «υπόπτων» σωματικών ευρημάτων, το Υπουργείο Δικαιοσύνης παραπέμπει ανωτέρω στη σκέψη που αφορά στη φωτογραφική λήψη «προδήλως υπόπτων» σωματικών ευρημάτων.

Η Αρχή, με το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/3398/27-07-2026 έγγραφο της, ενημέρωσε το Υπουργείο Δικαιοσύνης για τα ακόλουθα:

Στην εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 47 παρ. 1 εδ. α' του ν. 5172/2025 προβλέπεται, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, «η έκδοση πρωτοκόλλων ενεργειών της ιατροδικαστικής υπηρεσίας για τις περιπτώσεις μαζικών καταστροφών, εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας, ενδοοικογενειακής βίας, εγκλημάτων με θύματα ανηλίκους, καλής και ασφαλούς λειτουργίας του νεκροτομείου και των εργαστηρίων, διαχείρισης άγνωστων και αζήτητων σορών, καθώς και της εν γένει ιατροδικαστικής διερεύνησης. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι δείκτες ποιότητας των παρεχόμενων ιατροδικαστικών υπηρεσιών». Από τη διατύπωση της ανωτέρω

διάταξης προκύπτει ότι η παρεχόμενη εξουσιοδότηση αφορά στην έκδοση πρωτοκόλλων για τις ενέργειες της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, μεταξύ άλλων σε περιπτώσεις εγκλημάτων με θύματα ανηλίκους. Το υπό εξέταση Πρωτόκολλο, ωστόσο, δεν περιορίζεται στις ενέργειες των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, αλλά καταλαμβάνει και ενέργειες του ιατρικού προσωπικού κάθε δημόσιας ή ιδιωτικής υγειονομικής μονάδας, καθώς και της Ελληνικής Αστυνομίας ως Προανακριτικής Αρχής, ήδη από το στάδιο της αρχικής κλινικής εξέτασης και πριν από την έναρξη της ιατροδικαστικής διερεύνησης.

Οι σχετικές ρυθμίσεις αποβλέπουν στην προστασία των ανηλίκων και στη διασφάλιση της σωματικής και ψυχικής τους ακεραιότητας, μέσω της έγκαιρης ανίχνευσης και της κατάλληλης αντιμετώπισης περιστατικών παιδικής κακοποίησης, καθώς και στη διασφάλιση της εγκυρότητας της ιατρικής αξιολόγησης και της κρίσης περί της παθολογικής, ατυχηματικής ή μη προέλευσης των ευρημάτων.

Λαμβανομένου όμως υπόψη ότι η εξουσιοδοτική διάταξη αναφέρεται ειδικώς σε **«πρωτόκολλα ενεργειών της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας»**, χρήζει περαιτέρω διευκρίνισης η νομοθετική βάση επί της οποίας θεμελιώνεται η δεσμευτική ρύθμιση των ενεργειών των ανωτέρω υγειονομικών φορέων, επαγγελματιών και αρχών.

Με το εν λόγω έγγραφό της, η Αρχή ζήτησε από το Υπουργείο Δικαιοσύνης να της γνωστοποιήσει τεκμηριωμένα:

1. Με ποια ερμηνεία θεωρεί ότι η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 47 παρ. 1 εδ. α' του ν. 5172/2025 καταλαμβάνει τη θέσπιση δεσμευτικών υποχρεώσεων για πρόσωπα και φορείς πέραν των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, ιδίως για δημόσιες και ιδιωτικές μονάδες υγείας, ιδιώτες ιατρούς, λοιπούς επαγγελματίες υγείας καθώς και την Ελληνική Αστυνομία.
2. Εάν υφίστανται πρόσθετες ειδικές εξουσιοδοτικές διατάξεις αρμοδιότητας των Υπουργείων Υγείας και Προστασίας του Πολίτη ή άλλες νομοθετικές διατάξεις στις οποίες στηρίζονται οι ρυθμίσεις των άρθρων 2 έως 6.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, με το υπ' αριθμ. πρωτ. ... ΑΠΔ Γ/ΕΙΣ/11291/28-07-2026 έγγραφό του, ενημέρωσε την Αρχή ότι έχει ήδη κατατεθεί και συζητείται στη Βουλή

νομοσχέδιο, στο οποίο εντάσσεται διάταξη που επεκτείνει το περιεχόμενο της υφιστάμενης εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 47 παρ. 1 εδ. α' του ν. 5172/2025. Ειδικότερα, κατά την ακριβή γραμματική διατύπωση του άρθρου 59 παρ. 1 του κατατεθέντος νομοσχεδίου με τίτλο «Μέτρα για την προστασία από στρατηγικές αγωγές προς αποθάρρυνση της συμμετοχής του κοινού σύμφωνα με την Οδηγία (ΕΕ) 2024/1069 – Νέο πλαίσιο για τη συμμόρφωση της Διοίκησης στις δικαστικές αποφάσεις – Λοιπές διατάξεις»:

«1. Στο άρθρο 47 του ν. 5172/2025 (Α' 10), περί εξουσιοδοτικών διατάξεων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1, αα) στο πρώτο εδάφιο, προστίθενται οι λέξεις «και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού», αβ) στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «Με όμοια» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης», β) στην παρ. 2 η λέξη «επαγγέλματος» αντικαθίσταται από τη λέξη «Λειτουργήματος» και οι παρ. 1 και 2 διαμορφώνονται ως εξής:

**1. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, εκδίδονται πρωτόκολλα ενεργειών της ιατροδικαστικής υπηρεσίας για τις περιπτώσεις μαζικών καταστροφών, εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας, ενδοοικογενειακής βίας, εγκλημάτων με θύματα ανηλίκους, καλής και ασφαλούς λειτουργίας του νεκροτομείου και των εργαστηρίων, διαχείρισης άγνωστων και αζήτητων σορών, καθώς και της εν γένει ιατροδικαστικής διερεύνησης. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζονται οι δείκτες ποιότητας των παρεχόμενων ιατροδικαστικών υπηρεσιών. [...]»<sup>5</sup>.**

Σύμφωνα με το αιτούν, υπό το πρίσμα της ανωτέρω νομοθετικής μεταβολής, το ζήτημα που τίθεται στο έγγραφο της Αρχής ως προς την έκταση της εξουσιοδοτικής διάταξης αντιμετωπίζεται, καθώς προβλέπεται πλέον η έκδοση των οικείων πρωτοκόλλων με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού. Ως εκ τούτου, όπως αναφέρεται στο ως άνω απαντητικό έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρέχεται πλέον ρητή νομοθετική

---

<sup>5</sup> Η εν λόγω ρύθμιση ψηφίστηκε και δημοσιεύθηκε τελικώς ως άρθρο 67 παρ. 1 του ν. 5326/2026 (Α' 125/4.8.2026).

εξουσιοδότηση για τη θέσπιση, μέσω των πρωτοκόλλων αυτών, δεσμευτικών υποχρεώσεων και ενεργειών, που αφορούν πρόσωπα και φορείς πέραν των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, οι οποίοι υπάγονται στην αρμοδιότητα άλλων Υπουργείων.

Η Αρχή, μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου της υπόθεσης και αφού άκουσε τους εισηγητές και τις βοηθούς εισηγητών, οι οποίες παρέστησαν χωρίς δικαίωμα ψήφου, μετά από διεξοδική συζήτηση

## **ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ**

### A. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 51 και 55 του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων (ΕΕ) 2016/679 (εφεξής, ΓΚΠΔ) και του άρθρου 9 του ν. 4624/2019 (ΦΕΚ Α' 137), η Αρχή έχει αρμοδιότητα να εποπτεύει την εφαρμογή των διατάξεων του ΓΚΠΔ, του νόμου αυτού και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.
2. Ειδικότερα, στο άρθρο 57 παρ. 1 στοιχ. γ' ΓΚΠΔ και το άρθρο 13<sup>6</sup> παρ. 1 του ν. 4624/2019, προβλέπεται ότι με την επιφύλαξη των άλλων καθηκόντων που ορίζονται στον ΓΚΠΔ, κάθε εποπτική αρχή στο έδαφός της συμβουλεύει, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους, το εθνικό κοινοβούλιο, την κυβέρνηση και άλλα όργανα και οργανισμούς, για νομοθετικά και διοικητικά μέτρα που σχετίζονται με την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας. Επιπλέον, στο άρθρο 36 παρ. 4 του ΓΚΠΔ προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη ζητούν τη γνώμη της εποπτικής αρχής, κατά την εκπόνηση προτάσεων νομοθετικών μέτρων προς θέσπιση από τα εθνικά κοινοβούλια ή κανονιστικών μέτρων, που βασίζονται σε

---

<sup>6</sup> Με το άρθρο 13 παρ. 1. γ' του ν. 4624/2019 προσδιορίστηκε η εν λόγω διαδικασία και ορίστηκε ότι η Αρχή «παρέχει γνώμη για κάθε ρύθμιση που πρόκειται να περιληφθεί σε νόμο ή σε κανονιστική πράξη, η οποία αφορά επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η διαβούλευση πραγματοποιείται κατά το στάδιο εκπόνησης της ρύθμισης σε χρόνο και με τρόπο που καθιστά εφικτή την έγκαιρη διατύπωση γνώμης από την Αρχή και τη σχετική διαβούλευση επί του περιεχομένου του σχεδίου ρύθμισης.»

τέτοια νομοθετικά μέτρα τα οποία αφορούν την επεξεργασία. Η αιτιολογική σκέψη 96 του ΓΚΠΔ επεξηγεί την εν λόγω ρύθμιση, αναφέροντας ότι *«Διαβούλευση με την εποπτική αρχή θα πρέπει επίσης να πραγματοποιείται κατά την εκπόνηση ενός νομοθετικού ή κανονιστικού μέτρου που προβλέπει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση της σχεδιαζόμενης επεξεργασίας προς τον παρόντα κανονισμό και, ιδίως, να μετριάζονται οι κίνδυνοι για το υποκείμενο των δεδομένων.»*

3. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων φυσικών προσώπων από δημόσιες αρχές λειτουργεί και αναπτύσσει τις συνέπειές της στο πλαίσιο του κράτους δικαίου και της αρχής της νομιμότητας. Επιπλέον, η επεξεργασία, στο βαθμό που συνιστά περιορισμό του ατομικού δικαιώματος της προστασίας των προσωπικών δεδομένων (άρθρο 9Α Σ), πρέπει να ορίζεται γενικώς και αντικειμενικώς με τυπικό νόμο ή κατόπιν ειδικής νομοθετικής εξουσιοδότησης με προεδρικό διάταγμα, να δικαιολογείται από αποχρώντες λόγους δημοσίου συμφέροντος, να τελεί σε πρόδηλη λογική συνάφεια με τον επιδιωκόμενο σκοπό, να είναι πρόσφορη, κατάλληλη και αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού αυτού, να μην θίγει τον πυρήνα του δικαιώματος και να μην απονέμει στη Διοίκηση ευρεία διακριτική ευχέρεια. Κατά συνέπεια, είναι απαραίτητο η επεξεργασία να προβλέπεται σε νομοθετική διάταξη, από την οποία θα προκύπτουν τα βασικά χαρακτηριστικά της επεξεργασίας, δηλαδή ο υπεύθυνος επεξεργασίας, ο σκοπός αυτής, τα δεδομένα τα οποία θα τύχουν επεξεργασίας και ο χρόνος τήρησης αυτών καθώς και οι αποδέκτες των δεδομένων. Με νομοθετική εξουσιοδότηση σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 43 παρ. 2 β' Σ, επιτρέπεται να ανατεθεί στον κανονιστικό νομοθέτη η ρύθμιση ειδικότερων, τεχνικών ή λεπτομερειακών θεμάτων, όπως ο σχεδιασμός των συγκεκριμένων συστημάτων και συγκεκριμένα των απαιτούμενων τεχνικών και λειτουργικών προδιαγραφών, τα εν γένει οργανωτικά και τεχνικά μέτρα για την ασφάλεια της επεξεργασίας των δεδομένων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Στην ίδια λογική, η αιτιολογική σκέψη 41 του ΓΚΠΔ αναφέρει ότι *«[ο]ποτεδήποτε ο παρών κανονισμός αναφέρεται σε νομική βάση ή νομοθετικό*

μέτρο, αυτό δεν προϋποθέτει απαραίτητως νομοθετική πράξη εγκεκριμένη από ένα κοινοβούλιο, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων σύμφωνα με τη συνταγματική τάξη του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Ωστόσο, αυτή η νομική βάση ή το νομοθετικό μέτρο θα πρέπει να είναι διατυπωμένο με σαφήνεια και ακρίβεια και η εφαρμογή του να είναι προβλέψιμη για πρόσωπα που υπόκεινται σε αυτό, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (το «Δικαστήριο») και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.»

4. Σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 1 του ΓΚΠΔ για την προστασία των δεδομένων από το σχεδιασμό «Λαμβάνοντας υπόψη τις τελευταίες εξελίξεις, το κόστος εφαρμογής και τη φύση, το πεδίο εφαρμογής, το πλαίσιο και τους σκοπούς της επεξεργασίας, καθώς και τους κινδύνους διαφορετικής πιθανότητας επέλευσης και σοβαρότητας για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία, ο υπεύθυνος επεξεργασίας εφαρμόζει αποτελεσματικά τόσο κατά τη στιγμή του καθορισμού των μέσων επεξεργασίας όσο και κατά τη στιγμή της επεξεργασίας, κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, όπως η ψευδωνυμοποίηση, σχεδιασμένα για την εφαρμογή αρχών προστασίας των δεδομένων, όπως η ελαχιστοποίηση των δεδομένων, και την ενσωμάτωση των απαραίτητων εγγυήσεων στην επεξεργασία κατά τρόπο ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και να προστατεύονται τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων.». Η απαίτηση αυτή καταλαμβάνει σαφώς και τον δημόσιο τομέα, ιδίως κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία ενδέχεται να επιφέρει υψηλό κίνδυνο για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των φυσικών προσώπων και δη των παιδιών ή να διαφοροποιήσει ουσιωδώς τους κινδύνους από την επεξεργασία.

#### B. Παρατηρήσεις επί της νομιμότητας της επεξεργασίας

1. Καταρχήν, η Αρχή επισημαίνει ότι η προστασία των ανηλίκων από κάθε μορφή κακοποιητικού περιβάλλοντος ή συμπεριφοράς και η διασφάλιση της σωματικής και ψυχικής τους ακεραιότητας, μέσω της έγκαιρης ανίχνευσης και της κατάλληλης αντιμετώπισης περιστατικών παιδικής κακοποίησης, συνιστά ζήτημα θεμελιώδους

σημασίας και πρέπει να αντιμετωπίζεται με πρωταρχικό γνώμονα το υπέρτατο συμφέρον τους. Ο ΓΚΠΔ, εξάλλου, αποδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα και απαιτεί ειδική προστασία όσον αφορά τα δεδομένα των παιδιών καθώς τα παιδιά μπορεί να έχουν μικρότερη επίγνωση των σχετικών κινδύνων, συνεπειών και εγγυήσεων και των δικαιωμάτων τους σε σχέση με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (βλ. αιτ. σκ. 38 ΓΚΠΔ).

2. Η εικόνα ενός φυσικού προσώπου συνιστά δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα, στον βαθμό που παρέχεται η δυνατότητα ταυτοποίησης του συγκεκριμένου φυσικού προσώπου άμεσα ή έμμεσα, ενώ η λήψη της με οποιοδήποτε μέσο (όπως σε φωτογραφική αποτύπωση/καταγραφή) ή η τήρησή της σε οποιοδήποτε σύστημα του υπευθύνου επεξεργασίας όπως π.χ. σε σκληρό δίσκο, συνιστά αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων. Με βάση τον ορισμό του άρθρου 4 παρ. 1 του ΓΚΠΔ δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι «κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο («υποκείμενο των δεδομένων»): το ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο είναι εκείνο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως μέσω αναφοράς σε αναγνωριστικό στοιχείο ταυτότητας, όπως όνομα, σε αριθμό ταυτότητας, σε δεδομένα θέσης, σε επιγραμμικό αναγνωριστικό ταυτότητας ή σε έναν ή περισσότερους παράγοντες που προσιδιάζουν στη σωματική, φυσιολογική, γενετική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική ταυτότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου» και συνεπώς, ταυτοποίηση ενός προσώπου μέσω υλικού φωτογραφικής αποτύπωσης μπορεί να πραγματοποιηθεί με βάση την εμφάνισή του ή άλλα ειδικά στοιχεία με τα οποία καθίσταται αναγνωρίσιμο το φυσικό πρόσωπο έστω και στο πλαίσιο μιας μικρής ομάδας.

3. Η φωτογραφική αποτύπωση οποιουδήποτε σωματικού ευρήματος ανηλίκου όταν συνδέεται με πληροφορίες σχετικές με την υγεία ή την ενδεχόμενη κακοποίηση συγκεκριμένου ταυτοποιήσιμου φυσικού προσώπου ή καταχωρείται στον αντίστοιχο φάκελο (όπως ιατρικό, ιατροδικαστικό, ποινικής διερεύνησης ή άλλον απαιτούμενο φάκελο), που αφορά το φυσικό αυτό πρόσωπο συνιστά επεξεργασία προσωπικών δεδομένων ειδικής κατηγορίας σχετικά με την υγεία του ανηλίκου (βλ. αιτ. σκ. 35 ΓΚΠΔ).4. Σύμφωνα με το Υπουργείο Δικαιοσύνης με την ως άνω αναφερόμενη τροποποίηση της

εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 47 του Ν. 5172/2025 αντιμετωπίζεται το ζήτημα της έκτασης της εξουσιοδοτικής διάταξης και παρέχεται πλέον ρητή νομοθετική εξουσιοδότηση για τη θέσπιση, μέσω των σχετικών πρωτοκόλλων, δεσμευτικών υποχρεώσεων και ενεργειών που αφορούν πρόσωπα και φορείς πέραν των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, οι οποίοι υπάγονται στην αρμοδιότητα άλλων Υπουργείων.

Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η ως άνω τροποποίηση της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 47 του ν. 5172/2025, η οποία συνίσταται στην προσθήκη της φράσης «και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού» μετά τη φράση «Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης» δεν μεταβάλλει ούτε διευρύνει το αντικείμενο και την έκταση της νομοθετικής εξουσιοδότησης. Η νομοθετική εξουσιοδότηση εξακολουθεί να περιορίζεται στην έκδοση πρωτοκόλλων για τις ενέργειες της ιατροδικαστικής υπηρεσίας και δεν καταλαμβάνει την πρωτογενή θέσπιση αυτοτελών και δεσμευτικών υποχρεώσεων για πρόσωπα, υπηρεσίες και φορείς πέραν αυτής, οι οποίοι υπάγονται στην αρμοδιότητα άλλων Υπουργείων. Μολονότι, κατόπιν της τροποποίησης, προβλέπεται η συμμετοχή του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού στην έκδοση των σχετικών πρωτοκόλλων, δεν παρέχεται επαρκώς ειδική και ορισμένη εξουσιοδότηση, ως προς το περιεχόμενο και τα όριά της, για τη ρύθμιση υποχρεώσεων και ενεργειών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των συναρμόδιων Υπουργών και αφορούν πρόσωπα, υπηρεσίες και φορείς πέραν της ιατροδικαστικής υπηρεσίας. Επιπλέον, παρά την ανωτέρω τροποποίηση, το τελικώς υποβληθέν στην Αρχή σχέδιο Πρωτοκόλλου εξακολουθεί να έχει τη μορφή απόφασης αποκλειστικά του Υπουργού Δικαιοσύνης και δεν περιλαμβάνει αναφορά σε κατά περίπτωση συναρμόδιο Υπουργό.

Σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 2 Συντάγματος, η έκδοση κανονιστικών πράξεων από τα όργανα της Διοίκησης προϋποθέτει ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση νόμου και επιτρέπεται μόνο εντός των ορίων της. Ως εκ τούτου, οι κανονιστικές ρυθμίσεις του υπό εξέταση Πρωτοκόλλου δεν δύνανται να υπερβαίνουν το αντικείμενο της νομοθετικής εξουσιοδότησης, το οποίο περιορίζεται στις ενέργειες της ιατροδικαστικής υπηρεσίας, ούτε τα ειδικότερα όριά της, θεσπίζοντας αυτοτελείς υποχρεώσεις και δεσμευτικές υποχρεώσεις ή ρυθμίζοντας ενέργειες προσώπων και φορέων που δεν εμπίπτουν στο

πεδίο της εξουσιοδότησης. Εν προκειμένω, το Πρωτόκολλο ρυθμίζει πράξεις επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οι οποίες διενεργούνται, αφενός, από παρέχοντες υπηρεσίες υγείας για τη διαμόρφωση ιατρικής διάγνωσης, την παροχή ιατρικής φροντίδας στον ανήλικο, καθώς και τη διασφάλιση και τεκμηρίωση κρίσιμων πληροφοριών που δύνανται να αξιοποιηθούν στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας και αφετέρου, από την Ελληνική Αστυνομία για την διερεύνηση ενδεχόμενων ποινικών αδικημάτων.

Κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η νομοθετική εξουσιοδότηση, για να είναι συνταγματικώς επιτρεπτή, πρέπει να είναι ειδική και ορισμένη, δηλαδή να προσδιορίζει συγκεκριμένα το αντικείμενό της και να καθορίζει τα όριά της σε σχέση προς αυτό<sup>7</sup>. Ειδικότερα, η εξουσιοδοτική διάταξη δεν επιτρέπεται να είναι γενική και αόριστη, ανεξαρτήτως του αν είναι ευρεία ή στενή, δηλαδή αν καταλαμβάνει μεγάλο ή μικρό αριθμό περιπτώσεων. Η ευρύτητα της εξουσιοδότησης δεν επηρεάζει αφ' εαυτής το κύρος της, εφόσον το περιεχόμενο και τα όριά της είναι επαρκώς προσδιορισμένα.

Ως «ειδικότερο» νοείται το θέμα που αποτελεί επιμέρους περίπτωση ζητήματος, το οποίο έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο ουσιαστικής ρύθμισης στον νόμο, έστω σε γενικό πλαίσιο. Απαιτείται, επομένως, ο νομοθέτης να έχει καθορίσει ο ίδιος τις βασικές ουσιαστικές επιλογές και κατευθύνσεις της ρύθμισης, ενώ στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση μπορεί να καταλείπεται η εξειδίκευση ή η ρύθμιση τεχνικών και λεπτομερειακών ζητημάτων εφαρμογής.

Αντιθέτως, δεν μπορεί να καταλείπεται σε υπουργική απόφαση η πρωτογενής ρύθμιση του ουσιώδους περιεχομένου του οικείου ζητήματος, ιδίως ο καθορισμός των προσώπων που υπέχουν υποχρεώσεις, του είδους και της έκτασης των υποχρεώσεων αυτών, των προϋποθέσεων ενεργοποίησής τους και των βασικών περιορισμών δικαιωμάτων που συνεπάγεται η εφαρμογή τους.

---

<sup>7</sup> Ενδεικτικά ΣτΕ Ολομ. 1210/2010, σκ. 13–14, κατά την οποία η νομοθετική εξουσιοδότηση πρέπει να είναι «ειδική και ορισμένη», να προσδιορίζει συγκεκριμένα το αντικείμενό της και να καθορίζει τα όριά της. Διευκρινίζεται επίσης ότι η ευρύτητα της εξουσιοδότησης δεν θίγει το κύρος της, εφόσον το περιεχόμενό της παραμένει ορισμένο.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 5 (1α') ΓΚΠΔ τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε σύννομη, θεμιτή και διαφανή επεξεργασία (αρχή της «νομιμότητας, αντικειμενικότητας και διαφάνειας»). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ 1 ΓΚΠΔ η επεξεργασία είναι σύννομη μόνο εφόσον συντρέχει τουλάχιστον μία από τις προβλεπόμενες στη διάταξη αυτή νομικές βάσεις. Όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση (άρθρο 6.1.γ' ΓΚΠΔ) ή για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας (άρθρο 6.1.ε' ΓΚΠΔ), η βάση της επεξεργασίας πρέπει, κατά το άρθρο 6 παρ. 3 του ΓΚΠΔ, να καθορίζεται στο δίκαιο της Ένωσης ή στο εθνικό δίκαιο. Η σχετική νομοθετική βάση πρέπει να εξυπηρετεί σκοπό δημόσιου συμφέροντος και να είναι ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο νόμιμο σκοπό. Κατά το άρθρο 9 παρ. 1 του ΓΚΠΔ, απαγορεύεται καταρχήν η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα δεδομένα που αφορούν την υγεία. Η επεξεργασία των δεδομένων αυτών επιτρέπεται μόνο εφόσον συντρέχει σωρευτικά μία από τις εξαιρέσεις της παρ. 2 του ίδιου άρθρου και πληρούνται οι αντίστοιχες προϋποθέσεις και εγγυήσεις.

Η φωτογραφική αποτύπωση σωματικών ευρημάτων ανηλίκου, όταν συνδέεται με πληροφορίες σχετικές με την υγεία του ή με ενδεχόμενη κακοποίησή του, αποτελεί επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, κατά περίπτωση, δεδομένων υγείας ή άλλων δεδομένων ιδιαιτέρως ευαίσθητου περιεχομένου. Η ύπαρξη έγκυρης και επαρκώς προσδιορισμένης νομοθετικής και κανονιστικής βάσης αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη νομιμότητα της επεξεργασίας κατά τα άρθρα 5 παρ. 1 στοιχ. α', 6 παρ. 1 και 3 και 9 παρ. 2 ΓΚΠΔ. Όταν η επεξεργασία θεμελιώνεται στην εκπλήρωση έννομης υποχρέωσης, στην εκτέλεση καθήκοντος προς το δημόσιο συμφέρον ή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας, το οικείο νομοθετικό μέτρο πρέπει να είναι σαφές και προβλέψιμο, να προσδιορίζει τον σκοπό της επεξεργασίας και να προβλέπει κατάλληλα και ειδικά μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων.

Στην προκειμένη περίπτωση, το υπό εξέταση σχέδιο Πρωτοκόλλου επιβάλλει τη συστηματική επεξεργασία δεδομένων υγείας και φωτογραφικού υλικού ανηλίκων από ευρύ κύκλο δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, χωρίς να προκύπτει επαρκώς ειδική και ορισμένη νομοθετική εξουσιοδότηση για το σύνολο των προσώπων, σκοπών και πράξεων επεξεργασίας που προβλέπονται σε αυτό. Η έλλειψη επαρκούς νομοθετικής βάσης προηγείται λογικά και νομικά της αξιολόγησης των επιμέρους όρων της επεξεργασίας. Χωρίς νόμιμη και επαρκώς ορισμένη βάση για την έκδοση της κανονιστικής πράξης, δεν είναι δυνατή η θετική αξιολόγηση του σχεδίου από την Αρχή, ανεξαρτήτως της αναγκαιότητας και της ιδιαίτερης κοινωνικής σημασίας του επιδιωκόμενου σκοπού.

5. Κατόπιν τούτων, η Αρχή κρίνει ότι το άρθρο 47 παρ. 1 του ν. 5172/2025, όπως ισχύει, δεν συνιστά επαρκώς ειδική και ορισμένη νομοθετική βάση για το σύνολο των προβλεπόμενων στο σχέδιο πράξεων επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

#### Γ. Επιμέρους παρατηρήσεις επί των ρυθμίσεων του Πρωτοκόλλου

Πέραν του θέματος της νομιμότητας της επεξεργασίας σύμφωνα με όσα αναλύονται υπο Β ανωτέρω, επί των επιμέρους ρυθμίσεων του σχεδίου επισημαίνονται τα εξής:

##### **1. Περιορισμός της φωτογραφικής αποτύπωσης στο απολύτως αναγκαίο σωματικό εύρημα**

Στο άρθρο 6 του Πρωτοκόλλου προβλέπεται η φωτογραφική αποτύπωση του προδήλως ύποπτου σωματικού ευρήματος (παρ. 1) ή του ασυνήθιστου σωματικού ευρήματος (παρ. 2) του ανηλίκου από τον εξετάζονται ιατρό στη περίπτωση που διαπιστωθεί κάτι τέτοιο κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου. Το υλικό της φωτογραφικής αποτύπωσης του προδήλως ύποπτου σωματικού ευρήματος ή του ασυνήθιστου σωματικού ευρήματος, εφόσον κριθεί ως ύποπτο, προσαρτάται στην ιατρική έκθεση η οποία διαβιβάζεται στην Ελληνική Αστυνομία.

Ωστόσο το Πρωτόκολλο δεν διευκρινίζει εάν η φωτογραφική αποτύπωση περιορίζεται αποκλειστικά στο συγκεκριμένο σημείο του σώματος στο οποίο εντοπίζεται

το εύρημα, ενόψει της αρχής της ελαχιστοποίησης των δεδομένων του άρθρου 5 παρ. 1 στοιχ. γ' ΓΚΠΔ ή εάν δύναται να περιλαμβάνει και το πρόσωπο του ανηλίκου, όταν το εύρημα βρίσκεται σε σημείο του σώματος εκτός του προσώπου ή το σύνολο του προσώπου όταν το εύρημα βρίσκεται σε τμήμα αυτού.

Λόγω της ιδιαιτερότητας της σκοπούμενης επεξεργασίας και των σοβαρών επιπτώσεών της στα υποκείμενα των δεδομένων καθώς και της συμπερίληψης του υλικού της φωτογραφικής αποτύπωσης στον ιατρικό φάκελο του ανηλίκου, στην ιατρική έκθεση, στον ιατροδικαστικό φάκελο και στον φάκελο της ποινικής διαδικασίας αντίστοιχα, αλλά και της διαβίβασης του σχετικού υλικού μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων (παρεχόντων υπηρεσιών υγείας και κατά περίπτωση της Ελληνικής Αστυνομίας, της παραγγέλλουσας αρχής, της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας και των Δικαστηρίων), συστήνεται η προσθήκη στο Πρωτόκολλο ρητής πρόβλεψης ότι η φωτογραφική αποτύπωση περιορίζεται στο σωματικό εύρημα που είναι απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη του αντίστοιχου σκοπού της επεξεργασίας και δεν καταλαμβάνει μη αναγκαία σημεία του σώματος ή του προσώπου του ανηλίκου αν το εύρημα δεν βρίσκεται στο πρόσωπο ή το σύνολο του προσώπου όταν το εύρημα βρίσκεται σε τμήμα αυτού.

## **2. Χρήση κατάλληλου και εγκεκριμένου ηλεκτρονικού μέσου για τη λήψη του υλικού της φωτογραφικής αποτύπωσης**

Δεν περιλαμβάνεται στο Πρωτόκολλο πρόβλεψη σχετικά με τη λήψη του υλικού της φωτογραφικής αποτύπωσης μέσω κατάλληλης και ήδη εγκεκριμένης ηλεκτρονικής συσκευής/μέσου που διατίθεται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας αποκλειστικά για τον σκοπό αυτόν και όχι μέσω της προσωπικής συσκευής του εξετάζοντος ιατρού. Αυτό συνιστά σοβαρό ζήτημα νομιμότητας καθώς και ασφάλειας της επεξεργασίας.

Δεν πρέπει να επιτρέπεται η χρήση προσωπικής συσκευής του θεράποντος/εξετάζοντος ιατρού και ως εκ τούτου, συστήνεται να προβλεφθεί ρητά στο Πρωτόκολλο ότι η φωτογραφική αποτύπωση πραγματοποιείται μέσω κατάλληλης και εγκεκριμένης ηλεκτρονικής συσκευής ή μέσου που διατίθεται από τον αντίστοιχο

υπεύθυνο επεξεργασίας αποκλειστικά για τον συγκεκριμένο σκοπό και δεν χρησιμοποιείται προσωπική συσκευή του εξετάζοντος ιατρού.

### **3. Ασφαλής λήψη, αποθήκευση και διαβίβαση του υλικού της φωτογραφικής αποτύπωσης καθώς και διασφάλιση της ακεραιότητάς του**

Λαμβάνοντας υπόψη ότι το φωτογραφικό υλικό δύναται να αξιοποιηθεί και στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, πρέπει να προβλέπονται κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφαλή αποθήκευσή του στο σύστημα του αντίστοιχου υπευθύνου επεξεργασίας και για τη διασφάλιση της ακεραιότητάς του, από τη στιγμή της λήψης έως τη διαβίβαση και την περαιτέρω αξιοποίησή του.

Το υλικό της φωτογραφικής αποτύπωσης δεν πρέπει να παραμένει αποθηκευμένο στην εγκεκριμένη συσκευή μέσω της οποίας πραγματοποιείται η λήψη, αλλά ευθύς αμέσως μετά τη λήψη του, πρέπει να μεταφέρεται με ασφαλή τρόπο και να αποθηκεύεται σε ασφαλές σύστημα του υπευθύνου επεξεργασίας και, εν συνεχεία, να διαγράφεται από τη συσκευή λήψης. Η φωτογραφική αποτύπωση πρέπει να πραγματοποιείται με ψηφιακό τρόπο, να αποθηκεύεται σε **κρυπτογραφημένη μορφή** και να διαβιβάζεται, κατά τα προβλεπόμενα στάδια της διαδικασίας του Πρωτοκόλλου, με χρήση εγκεκριμένου, από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, ψηφιακού μέσου επίσης σε **κρυπτογραφημένη μορφή**. Ακόμα, πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της ακεραιότητας και της δυνατότητας επαλήθευσης της αυθεντικότητας του υλικού της φωτογραφικής αποτύπωσης, ώστε να καθίσταται ανιχνεύσιμη τυχόν μεταβολή του (όπως η χρήση κρυπτογραφικής συνάρτησης κατακερματισμού (hash function)) (βλ. ΑΠΔ 1/2017, 4/2017, 30/2023).

Συστήνεται όπως προστεθούν τα παραπάνω στο Πρωτόκολλο καθώς και πρόβλεψη περί της μη διακίνησης/διαβίβασης, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, του υλικού της φωτογραφικής αποτύπωσης σε εκτυπωμένη μορφή καθώς αυτό αυξάνει τον κίνδυνο διαρροής του υλικού και έκθεσης σε μη δικαιούμενα πρόσωπα.

#### **4. Προσδιορισμός των κατηγοριών χρηστών που έχουν πρόσβαση στο φωτογραφικό υλικό και των αντίστοιχων δικαιωμάτων πρόσβασης.**

Πρέπει να καθορίζονται με σαφήνεια οι κατηγορίες των χρηστών κάθε υπευθύνου επεξεργασίας που δικαιούνται πρόσβαση στο φωτογραφικό υλικό, καθώς και τα αντίστοιχα δικαιώματα πρόσβασης ώστε να αποτρέπεται η πρόσβαση μη εξουσιοδοτημένων προσώπων. Περαιτέρω, πρέπει να προβλέπεται η καταγραφή (log files) και ο έλεγχος κάθε πρόσβασης ώστε να είναι δυνατή η ανίχνευση μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης ή χρήσης του υλικού.

#### **5. Διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου σχετικά με την προστασία δεδομένων**

Επειδή η σκοπούμενη επεξεργασία συνεπάγεται υψηλό κίνδυνο για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των ανηλίκων, ως υποκειμένων των δεδομένων, απαιτείται διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου στην προστασία προσωπικών δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 35 ΓΚΠΔ, πριν την έναρξη της επεξεργασίας, προκειμένου να εντοπισθούν και να αντιμετωπιστούν όλα τα ζητήματα που εγείρονται ως προς την προστασία των δεδομένων, καθώς επίσης και να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα.

Ο εκτελών χρέη Πρόεδρου  
Αναπ. Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Γεώργιος Μπατζαλέξης

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου

## Παράρτημα Α

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**  
**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**  
**ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ**  
**ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ & ΥΠΟΔΟΜΩΝ**  
**Δ/ΝΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ**  
**ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ**  
**ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ**  
Ταχ. Δ/ση: Μεσογείων 96, Αθήνα, 11527  
Τηλέφωνο: 213 130 7029  
E-mail: [tppy@justice.gov.gr](mailto:tppy@justice.gov.gr)

Θέμα: «Πρωτόκολλο ενεργειών των ιατροδικαστικών υπηρεσιών σε περιπτώσεις παιδικής κακοποίησης».

### **ΑΠΟΦΑΣΗ** **Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

Έχοντας υπόψη:

Τις διατάξεις:

α) του άρθρου 47 του ν. 5172/2025 «Αντιμετώπιση νέων μορφών βίας κατά των γυναικών - Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1385 - Πρόσθετες ρυθμίσεις στον νόμο περί ενδοοικογενειακής βίας - Αναδιοργάνωση των ιατροδικαστικών υπηρεσιών - Ενίσχυση της λειτουργίας της Eurojust - Μέτρα για την προστασία των ανηλίκων και την καταπολέμηση της εγκληματικότητας - Δικονομικές διατάξεις αρμοδιότητας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 10).

β) του π.δ. 30/2025 «Οργανισμός του Υπουργείου Δικαιοσύνης» (Α' 52).

γ) του π.δ. 79/2023 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (Α' 131).

δ) Του άρθρου 90 του π.δ. 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα» (Α' 98), που διατηρήθηκε σε ισχύ δυνάμει της παρ. 22 του άρθρου 119 του ν. 4622/2019 «Επιτελικό Κράτος: οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης» (Α' 133).

ε) Το γεγονός ότι από την παρούσα δε προκύπτει επιβάρυνση σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

στ) Το γεγονός ότι με τις διατάξεις της παρούσας θεσπίζεται νέα διοικητική διαδικασία με επίσημο τίτλο «Δημιουργία και λειτουργία πρωτοκόλλου της ιατροδικαστικής υπηρεσίας για περιπτώσεις παιδικής κακοποίησης».

### **αποφασίζουμε**

#### **Άρθρο 1** **Ορισμοί**

1. Για τους σκοπούς της παρούσης εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «ανήλικος»: το πρόσωπο που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας του κατά τη διάταξη του άρθρου 127 του Αστικού Κώδικα.

β) «κακοποίηση»: η πρόκληση σωματικής κάκωσης ή η με οποιονδήποτε τρόπο πρόκληση βλάβης της υγείας του προσώπου, ακόμη και με παράλειψη, όπως οι όροι αυτοί νοούνται στο έγκλημα της σωματικής βλάβης κατά τον Ποινικό Κώδικα. Η παράλειψη δύναται να περιλαμβάνει και την παραμέληση σύμφωνα με τον ορισμό του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (Π.Ο.Υ.).

γ) «ασυνήθιστο σωματικό εύρημα»: κάθε σωματικό εύρημα που περιλαμβάνεται στον πίνακα της Ενότητας Ι, Κεφ. Γ΄ του Παραρτήματος ΙΙ.

δ) «ασυνήθιστο συμπεριφορικό στοιχείο»: κάθε στοιχείο συμπεριφοράς που παρουσιάζει ουσιώδη απόκλιση από τα φυσιολογικά για το ηλικιακό στάδιο του ανηλίκου αναπτυξιακά ορόσημα, όπως αυτά παρατίθενται στον πίνακα της Ενότητας ΙΙ, Κεφ. Α΄ του Παραρτήματος ΙΙ, καθώς και κάθε συμπεριφορά που περιλαμβάνεται στον πίνακα της Ενότητας ΙΙ, Κεφ. Β΄ του Παραρτήματος ΙΙ.

ε) «προδήλως ύποπτο σωματικό εύρημα»: οποιοδήποτε σωματικό εύρημα, το οποίο δεν επιδέχεται αμφισβήτηση ως προς τον μη παθολογικό και μη ατυχηματικό χαρακτήρα του.

στ) «ύποπτο σωματικό εύρημα»: κάθε ασυνήθιστο σωματικό εύρημα, για το οποίο, κατόπιν απεικονιστικού και εργαστηριακού ελέγχου, προκύπτει ότι δεν οφείλεται σε ατυχηματικά ή παθολογικά αίτια.

2. Η έννοια της ανηλικότητας υποδιαιρείται σε επιμέρους ευρείες κατηγορίες, αναλόγως του βαθμού ηλικιακής ανάπτυξης, ως κατωτέρω:

α) «νεογνό/βρέφος»: λογίζεται ο ανήλικος από τη στιγμή της γέννησής του έως και έως τη συμπλήρωση δώδεκα (12) μηνών.

β) «νήπιο/παιδί»: λογίζεται ο ανήλικος μετά τη συμπλήρωση δώδεκα (12) μηνών από τη γέννησή του και έως τη συμπλήρωση δώδεκα (12) ετών.

γ) «έφηβος»: λογίζεται ο ανήλικος μετά τη συμπλήρωση δώδεκα (12) ετών από τη στιγμή της γέννησής του έως και τη στιγμή που προηγείται της συμπλήρωσης των δεκαοκτώ (18) ετών.

## **Άρθρο 2**

### **Ενέργειες μονάδων παροχής ιατρικής περίθαλψης σε περίπτωση διαπίστωσης προδήλως ύποπτου σωματικού ευρήματος**

1. Οσάκις ανήλικος ασθενής προσέρχεται, μετά ή άνευ συνοδού, σε οποιοδήποτε νοσηλευτικό ίδρυμα δημοσίου ή ιδιωτικού χαρακτήρα ή Κέντρο Υγείας, περιφερειακό ή ιδιωτικό ιατρείο της Χώρας, καταγράφονται άμεσα τα πλήρη στοιχεία του ασθενούς και του τυχόν παριστάμενου συνοδού. Εν συνεχεία, ο εξετάζων ιατρός λαμβάνει πλήρες ιστορικό, ενημερώνεται για τα υπάρχοντα συμπτώματα και τα συντρέχοντα πραγματικά περιστατικά από τον ανήλικο, εφόσον αυτό είναι εφικτό, ή/και από τον τυχόν παριστάμενο συνοδό και προβαίνει σε πλήρη κατά τους κανόνες και τις αρχές της ιατρικής επιστήμης και του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, κλινική εξέταση του ανηλίκου. Εφόσον ο εξετάζων ιατρός, κατά την κλινική εξέταση, διαπιστώσει την ύπαρξη προδήλως ύποπτου σωματικού ευρήματος, μεριμνά για την παροχή υπηρεσιών φροντίδας και περίθαλψης προς τον ανήλικο. Στην περίπτωση που ο ανήλικος φέρει σωματική βλάβη που ενδέχεται να απειλεί τη ζωή του, ο εξετάζων ιατρός υποχρεούται να προβεί χωρίς καθυστέρηση σε όλες τις απαιτούμενες ιατρικές παρεμβάσεις για τη διάσωση της ζωής του ανηλίκου, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης και δεοντολογίας.

2. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας περίθαλψης του ανηλίκου, ο εξετάσας ιατρός ειδοποιεί αμελλητί την Ελληνική Αστυνομία. Η ειδοποίηση πραγματοποιείται τηλεφωνικά και γνωστοποιούνται:

- α) τα διαθέσιμα στοιχεία για την ταυτότητα του ανηλίκου
- β) τα διαθέσιμα στοιχεία για την ταυτότητα του τυχόν παριστάμενου συνοδού
- γ) το προδήλως ύποπτο εύρημα που εντοπίστηκε στο σώμα του ανηλίκου και
- δ) η υγειονομική μονάδα στην οποία τυχόν μεταφέρθηκε ο ανήλικος.

3. Ο εξετάζων ιατρός συντάσσει πλήρη ιατρική έκθεση, στην οποία επισυνάπτει τα συνοδευτικά έντυπα υπ' αριθμ. 1-3 του Παραρτήματος Ι ανάλογα με την ηλικιακή κατηγορία του εξεταζόμενου ανηλίκου. Κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου και εν συνεχεία κατά τη σύνταξη της ιατρικής έκθεσης ο γιατρός συμβουλευεται τον οδηγό ορθής αξιολόγησης ευρημάτων του Παραρτήματος ΙΙ. Στην ιατρική έκθεση ο εξετάζων ιατρός οπωσδήποτε περιγράφει το διαπιστωθέν εύρημα, αιτιολογεί τον χαρακτηρισμό του ως προδήλως υπόπτου και εν συνεχεία τη διαβιβάζει αμελλητί στην Ελληνική Αστυνομία.

### **Άρθρο 3**

#### **Ενέργειες μονάδων παροχής ιατρικής περίθαλψης σε περίπτωση γνωστοποίησης κακοποιητικής μεταχείρισης του ανηλίκου**

1. Οσάκις ανήλικος ασθενής προσέρχεται, μετά ή άνευ συνοδού, σε οποιοδήποτε νοσηλευτικό ίδρυμα δημοσίου ή ιδιωτικού χαρακτήρα ή Κέντρο Υγείας, περιφερειακό ή ιδιωτικό ιατρείο της Χώρας, καταγράφονται άμεσα τα πλήρη στοιχεία του ασθενούς και του τυχόν παριστάμενου συνοδού. Εν συνεχεία, ο εξετάζων ιατρός λαμβάνει πλήρες ιστορικό, ενημερώνεται για τα υπάρχοντα συμπτώματα και τα συντρέχοντα πραγματικά περιστατικά από τον ανήλικο, εφόσον αυτό είναι εφικτό, ή/και από τον τυχόν παριστάμενο συνοδό και προβαίνει σε πλήρη, κατά τους κανόνες και τις αρχές της ιατρικής επιστήμης και του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, κλινική εξέταση.

2. Εφόσον, κατά τη διάρκεια της κλινικής εξέτασης, ο ανήλικος γνωστοποιήσει στον εξετάζοντα ιατρό ότι υφίσταται κακοποιητική συμπεριφορά από συγγενικό ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, ο ιατρός αφού μεριμνήσει για την παροχή των αναγκαίων υπηρεσιών φροντίδας και ιατρικής περίθαλψης προς τον ανήλικο, ειδοποιεί αμελλητί την Ελληνική Αστυνομία. Η ειδοποίηση πραγματοποιείται τηλεφωνικά και γνωστοποιούνται:

- α) τα διαθέσιμα στοιχεία για την ταυτότητα του ανηλίκου,
- β) τα διαθέσιμα στοιχεία για την ταυτότητα του τυχόν παριστάμενου συνοδού,
- γ) όλες οι πληροφορίες που γνωστοποίησε ο ανήλικος στον εξετάσαντα ιατρό σχετικά με την κακοποίησή του,
- δ) τα ευρήματα που τυχόν εντοπίστηκαν στο σώμα του ανηλίκου κατά τη διάρκεια της κλινικής εξέτασης και
- ε) η υγειονομική μονάδα στην οποία τυχόν μεταφέρθηκε ο ανήλικος.

3. Ο εξετάζων ιατρός συντάσσει πλήρη ιατρική έκθεση, στην οποία επισυνάπτει τα συνοδευτικά έντυπα υπ' αριθμ. 1-3 του Παραρτήματος Ι ανάλογα με την ηλικιακή κατηγορία του εξεταζόμενου ανηλίκου. Κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου και εν συνεχεία κατά τη σύνταξη της ιατρικής έκθεσης ο γιατρός συμβουλευεται τον οδηγό ορθής αξιολόγησης ευρημάτων του Παραρτήματος ΙΙ. Στην ιατρική έκθεση ο εξετάζων ιατρός οπωσδήποτε επισημαίνει το γεγονός της γνωστοποίησης της κακοποιητικής μεταχείρισης και εν συνεχεία τη διαβιβάζει αμελλητί στην Ελληνική Αστυνομία.

#### Άρθρο 4

##### **Ενέργειες νοσηλευτικού ιδρύματος σε περίπτωση διαπίστωσης ύποπτου ευρήματος**

1. Οσάκις ανήλικος ασθενής προσέρχεται, μετά ή άνευ συνοδού, στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών οποιουδήποτε νοσηλευτικού ιδρύματος δημοσίου ή ιδιωτικού χαρακτήρα, καταγράφονται άμεσα τα πλήρη στοιχεία του ασθενούς και του τυχόν παριστάμενου συνοδού. Εν συνεχεία, ο εξετάζων ιατρός λαμβάνει πλήρες ιστορικό, ενημερώνεται για τα υπάρχοντα συμπτώματα και τα συντρέχοντα πραγματικά περιστατικά από τον ανήλικο, εφόσον αυτό είναι εφικτό, ή/και από τον τυχόν παριστάμενο συνοδό και προβαίνει σε πλήρη, κατά τους κανόνες και τις αρχές της ιατρικής επιστήμης και του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, κλινική εξέταση.
2. Εφόσον κατά την κλινική εξέταση ο εξετάζων ιατρός διαπιστώσει την ύπαρξη ασυνήθιστου σωματικού ευρήματος, παραπέμπει τον ανήλικο για τη διενέργεια απεικονιστικού και λοιπού εργαστηριακού ελέγχου από το κατάλληλο ιατρικό προσωπικό.
3. Εφόσον τα πορίσματα των διενεργούμενων, κατά την προηγούμενη παράγραφο, εξετάσεων καταδεικνύουν ότι το ασυνήθιστο σωματικό εύρημα οφείλεται σε παθολογικά αίτια, ο αρχικώς εξετάσας ιατρός μεριμνά για την παροχή των αναγκαίων υπηρεσιών φροντίδας και περίθαλψης προς τον ανήλικο.
4. Εφόσον από τα πορίσματα των διενεργούμενων, κατά την παράγραφο 2 του παρόντος, εξετάσεων προκύπτει με βεβαιότητα ότι το ασυνήθιστο εύρημα δεν οφείλεται σε ατυχηματικά ή παθολογικά αίτια, ή δεν καθίσταται δυνατός ο ασφαλής αποκλεισμός των ανωτέρω αιτιών και το σωματικό εύρημα αξιολογείται ως ύποπτο κατά την ιατρική κρίση του εξετάσαντος ιατρού, ο τελευταίος μεριμνά για την παροχή των αναγκαίων υπηρεσιών φροντίδας και περίθαλψης προς τον ανήλικο και διατάσσει την εισαγωγή αυτού προς νοσηλεία στην παιδιατρική κλινική του νοσηλευτικού ιδρύματος.
5. Ανεξάρτητα από τον εντοπισμό ή μη ασυνήθιστου ευρήματος στο σώμα του ανηλίκου, εφόσον, κατά την κλινική εξέταση ο εξετάζων ιατρός παρατηρήσει ασυνήθιστα, για την ηλικία του ανηλίκου, συμπεριφορικά στοιχεία, κινήσεις ή αντιδράσεις, παραπέμπει τον ανήλικο στην παιδιατρική κλινική του νοσηλευτικού ιδρύματος. Η παιδιατρική κλινική μεριμνά για την εξεύρεση παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου και τη διενέργεια της σχετικής εκτίμησης. Μετά την ολοκλήρωση αυτής, ο εξετάσας παιδοψυχολόγος ή παιδοψυχίατρος συντάσσει πλήρη ψυχοδιαγνωστική έκθεση, την οποία διαβιβάζει αμελλητί στην Ελληνική Αστυνομία.
6. Στην περίπτωση των παρ. 4 και 5, αφού ολοκληρωθεί η διαδικασία εισαγωγής του ανηλίκου προς νοσηλεία, ο εξετάζων ιατρός συντάσσει πλήρη ιατρική έκθεση, στην οποία επισυνάπτει τα συνοδευτικά έντυπα υπ' αριθμ. 1-3 του Παραρτήματος Ι ανάλογα με την ηλικιακή κατηγορία του εξεταζόμενου ανηλίκου. Κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου και εν συνεχεία κατά τη σύνταξη της ιατρικής έκθεσης ο γιατρός συμβουλευτεί τον οδηγό ορθής αξιολόγησης ευρημάτων του Παραρτήματος ΙΙ. Στην ιατρική έκθεση ο εξετάζων ιατρός οπωσδήποτε περιγράφει το διαπιστωθέν εύρημα, αιτιολογεί τον χαρακτηρισμό του ως ύποπτου ευρήματος και εν συνεχεία τη διαβιβάζει αμελλητί στην Ελληνική Αστυνομία. Στην έκθεση επισυνάπτεται το δελτίο εισαγωγής του ανηλίκου προς νοσηλεία στην παιδιατρική κλινική του νοσηλευτικού ιδρύματος.
7. Στην περίπτωση που παρίσταται συνοδός του ανηλίκου και αυτός δεν συναινεί με την απόφαση εισαγωγής του ανηλίκου προς νοσηλεία, ο διατάσσων τη νοσηλεία ιατρός υποχρεούται αμελλητί να ειδοποιήσει τηλεφωνικώς την Ελληνική Αστυνομία και να αιτηθεί την έκδοση εισαγγελικής παραγγελίας για τη νοσηλεία του ανηλίκου.

8. Με την εισαγωγή του ανηλίκου προς νοσηλεία, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας, ακολουθείται η διαδικασία της παραγράφου 6 του παρόντος. Εν προκειμένω, η Ελληνική Αστυνομία ενημερώνεται επιπλέον για την αντίρρηση του συνοδού σχετικά με τη νοσηλεία του ανηλίκου και για την έκδοση της εισαγγελικής παραγγελίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

9. Τόσο στην περίπτωση των παρ. 4 και 5 όσο και στην περίπτωση της παρ. 8, είναι υποχρεωτική η συνεχής παρουσία νοσηλευτικού προσωπικού στον νοσοκομειακό θάλαμο, όπου νοσηλεύεται ο ανήλικος.

### **Άρθρο 5**

#### **Ενέργειες λοιπών υγειονομικών μονάδων σε περίπτωση διαπίστωσης ύποπτου ευρήματος**

1. Οσάκις ανήλικος ασθενής προσέρχεται, μετά ή άνευ συνοδού σε Κέντρο Υγείας, περιφερειακό ιατρείο, ιδιωτικό ιατρείο ή οποιαδήποτε άλλη πρωτοβάθμια υγειονομική μονάδα της Χώρας, καταγράφονται άμεσα τα πλήρη στοιχεία του ασθενούς και του τυχόν παριστάμενου συνοδού. Εν συνεχεία, ο εξετάζων ιατρός λαμβάνει πλήρες ιστορικό, ενημερώνεται για τα υπάρχοντα συμπτώματα και τα συντρέχοντα πραγματικά περιστατικά από τον ανήλικο, εφόσον αυτό είναι εφικτό, ή/και από τον τυχόν παριστάμενο συνοδό και προβαίνει σε πλήρη κατά τους κανόνες και τις αρχές της ιατρικής επιστήμης και του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, κλινική εξέταση του ανηλίκου.

2. Με την ολοκλήρωση της κλινικής εξέτασης, ο εξετάζων ιατρός μεριμνά για την παροχή υπηρεσιών φροντίδας και περίθαλψης προς τον ανήλικο.

3. Αφού παρασχεθεί η δέουσα και μέγιστη δυνατή περίθαλψη, ο εξετάσας ιατρός συντάσσει πλήρη ιατρική έκθεση, στην οποία γίνεται λεπτομερής περιγραφή του ασυνήθιστου ευρήματος που εντοπίστηκε κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου.

4. Εφόσον ο εξετάσας ιατρός εντοπίσει κατά την κλινική εξέταση του ανηλίκου ασυνήθιστο εύρημα, υποχρεούται να παραπέμψει τον ανήλικο στο πλησιέστερο νοσηλευτικό ίδρυμα για τη διενέργεια απεικονιστικού και λοιπού εργαστηριακού ελέγχου. Προς τούτο, ο εξετάσας ιατρός συντάσσει παραπεμπτικό έγγραφο, το οποίο απευθύνει στο πλησιέστερο νοσηλευτικό ίδρυμα. Το παραπεμπτικό έγγραφο πρέπει να περιλαμβάνει σαφή αναφορά στη διάταξη της παρούσης, η οποία καθορίζει την υποχρέωση παραπομπής για τη διενέργεια περαιτέρω απεικονιστικού και εργαστηριακού ελέγχου.

5. Ανεξάρτητα από τον εντοπισμό ή μη ασυνήθιστου ευρήματος στο σώμα του ανηλίκου, εφόσον κατά την κλινική εξέταση ο εξετάζων ιατρός παρατηρήσει ασυνήθιστα, για την ηλικία του ανηλίκου, συμπεριφορικά στοιχεία, κινήσεις ή αντιδράσεις, παραπέμπει τον ανήλικο στην παιδιατρική κλινική του πλησιέστερου νοσηλευτικού ιδρύματος για τη διενέργεια ψυχολογικής εκτίμησης.

6. Στην περίπτωση της παρ. 4, το παραπεμπτικό έγγραφο περιλαμβάνει ρητή δήλωση περί ενημέρωσης και λήψης γνώσης εκ μέρους του συνοδού του ανηλίκου αναφορικά με την παραπομπή στο πλησιέστερο νοσοκομείο και υπογράφεται υποχρεωτικώς από τον εξετάσαντα ιατρό και τον παριστάμενο συνοδό του ανηλίκου. Μετά την παράδοση στον ανήλικο και στον τυχόν παριστάμενο συνοδό του παραπεμπτικού, ο εξετάσας ιατρός οφείλει να επικοινωνήσει άμεσα με τον υπεύθυνο εφημερίας του αρμοδίου τμήματος του νοσηλευτικού ιδρύματος, στο οποίο παρέπεμψε τον ανήλικο, ενημερώνοντάς το ότι ο ανήλικος έχει παραπεμφθεί σε αυτό για τη διενέργεια απεικονιστικού και λοιπού εργαστηριακού ελέγχου, προκειμένου να αξιολογηθεί περαιτέρω το διαπιστωθέν ασυνήθιστο εύρημα.

7. Στην περίπτωση της παρ. 5, το παραπεμπτικό έγγραφο περιέχει ρητή δήλωση περί ενημέρωσης και λήψης γνώσης εκ μέρους του συνοδού του ανηλίκου αναφορικά με την

παραπομπή στην παιδιατρική κλινική του πλησιέστερου νοσοκομείου και υπογράφεται υποχρεωτικώς από τον εξετάσαντα ιατρό και τον παριστάμενο συνοδό του ανήλικου. Μετά την παράδοση του παραπεμπτικού στον ανήλικο και στον τυχόν παριστάμενο συνοδό του, ο εξετάσας ιατρός υποχρεούται να επικοινωνήσει αμελλητί με τον υπεύθυνο εφημερίας της Παιδιατρικής Κλινικής του νοσηλευτικού ιδρύματος στο οποίο παραπέμφθηκε ο ανήλικος, προκειμένου να τον ενημερώσει ότι ο ανήλικος έχει παραπεμφθεί για τη διενέργεια ψυχολογικής εκτίμησης.

8. Αφ' ης στιγμής ο ανήλικος προσέλθει, μετά ή άνευ συνοδού, στο νοσηλευτικό ίδρυμα, όπου τον παρέπεμψε ο αρχικώς εξετάσας ιατρός, εφαρμόζονται αναλόγως η παρ. 3 και επόμενες παράγραφοι του άρθρου 4 της παρούσης.

9. Εφόσον ο ανήλικος δεν προσέλθει στο νοσηλευτικό ίδρυμα, όπου παραπέμφθηκε, εντός έξι ωρών από τη στιγμή ενημέρωσης του υπευθύνου εφημερίας, κατά τα οριζόμενα στις παρ. 6 και 7 του παρόντος, ο τελευταίος ειδοποιεί αμελλητί την Ελληνική Αστυνομία σχετικά με τη μη εμφάνιση του ανήλικου.

## **Άρθρο 6**

### **Φωτογραφική καταγραφή σωματικού ευρήματος**

1. Στην περίπτωση που κατά την κλινική εξέταση του ανήλικου διαπιστωθεί προδήλως ύποπτο σωματικό εύρημα, ο εξετάζων ιατρός προβαίνει στη φωτογραφική αποτύπωση του προδήλως ύποπτου σωματικού ευρήματος με σκοπό τη διασφάλιση και τεκμηρίωση κρίσιμων πληροφοριών που δύνανται να αξιοποιηθούν στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας. Το φωτογραφικό υλικό προσαρτάται στην ιατρική έκθεση, η οποία συντάσσεται και διαβιβάζεται στην Ελληνική Αστυνομία κατά τα οριζόμενα στην παρούσα.

2. Στην περίπτωση που κατά την κλινική εξέταση του ανήλικου διαπιστωθεί ασυνήθιστο σωματικό εύρημα, ο εξετάζων ιατρός προβαίνει στη φωτογραφική αποτύπωση του ασυνήθιστου σωματικού ευρήματος προς διαμόρφωση ιατρικής διάγνωσης και παροχή ιατρικής φροντίδας στον ανήλικο. Το φωτογραφικό υλικό αξιοποιείται για ιατρική συναξιολόγηση από ιατρούς συναφούς ειδικότητας και για συγκριτική αξιολόγηση με τα πορίσματα του εργαστηριακού και απεικονιστικού ελέγχου σε περίπτωση μεταβολής της αρχικής κλινικής εικόνας.

3. Στην περίπτωση που κατόπιν διενέργειας απεικονιστικού και εργαστηριακού ελέγχου διαπιστωθεί η ύπαρξη υπόπτου σωματικού ευρήματος, το φωτογραφικό υλικό που συνελέγη, κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, προσαρτάται στην ιατρική έκθεση, η οποία συντάσσεται και διαβιβάζεται στην Ελληνική Αστυνομία κατά τα οριζόμενα στην παρούσα.

## **Άρθρο 7**

### **Ενέργειες της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας**

1. Στις περιπτώσεις των άρθρων 4 και 5 του παρόντος, η αρμόδια Ιατροδικαστική Υπηρεσία μόλις λάβει από την Ελληνική Αστυνομία παραγγελία για τη διενέργεια ιατροδικαστικής πραγματογνωμοσύνης, ενημερώνει άμεσα τον εφημερεύοντα ιατροδικαστή διατάσσοντας την αμελλητί μετάβασή του στο νοσηλευτικό ίδρυμα όπου παραμένει ο ανήλικος προς νοσηλεία.

2. Ο εφημερεύων ιατροδικαστής προσέρχεται στο νοσηλευτικό ίδρυμα, διαβουλεύεται με τον θεράποντα ιατρό του ανήλικου, και παρουσία αυτού, καθώς και νοσηλευτικού προσωπικού διενεργεί άμεσα και χωρίς καθυστέρηση την ιατροδικαστική εξέταση του ανήλικου.

3. Η ιατροδικαστική εξέταση του ανήλικου διενεργείται σε ειδικά διαμορφωμένο και φιλικό προς τον ανήλικο χώρο εντός του νοσηλευτικού ιδρύματος. Στην περίπτωση που δεν υφίσταται τέτοιος, η ιατροδικαστική εξέταση διεξάγεται σε κατάλληλο κατά τις περιστάσεις χώρο και σε κάθε περίπτωση εντός του νοσηλευτικού ιδρύματος.

4. Ο ορισθείς ιατροδικαστής προβαίνει σε φωτογραφική καταγραφή των ευρημάτων που συνδέονται άμεσα με το αντικείμενο της διενεργούμενης ιατροδικαστικής εξέτασης, στο πλαίσιο της αρχθείας προανακριτικής διερεύνησης. Οι φωτογραφίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του ιατροδικαστικού φακέλου και παραδίδονται στην παραγγέλλουσα Αρχή μαζί με την ιατροδικαστική έκθεση, η οποία συντάσσεται και διαβιβάζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 5 και 7 του παρόντος.

5. Με την ολοκλήρωση της ιατροδικαστικής εξέτασης του ανηλίκου, ο ιατροδικαστής συντάσσει ιατροδικαστική έκθεση, το ελάχιστο περιεχόμενο της οποίας καθορίζεται από τις διατάξεις της υπ' αριθμόν ΥΑ 110/2025 Υπουργικής Απόφασης (ΦΕΚ Β' 1404/2025).

6. Σε περίπτωση που κριθεί από τον ιατροδικαστή αναγκαία η διενέργεια περαιτέρω εργαστηριακών εξετάσεων, εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 5 της της υπ' αριθμόν ΥΑ 110/2025 Υπουργικής Απόφασης (ΦΕΚ Β' 1404/2025).

7. Εν αναμονή των αποτελεσμάτων των εργαστηριακών εξετάσεων, ο ιατροδικαστής οφείλει να διαβιβάσει αμελλητί την προσωρινή ιατροδικαστική έκθεση που συντάσσεται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 της υπ' αριθμόν ΥΑ 110/2025 Υπουργικής Απόφασης (ΦΕΚ Β' 1404/2025) στην παραγγέλλουσα Αρχή προς διερεύνηση των αρχικών μακροσκοπικών ιατροδικαστικών πορισμάτων.

8. Μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων των εργαστηριακών εξετάσεων, ο ιατροδικαστής συντάσσει την οριστική ιατροδικαστική έκθεση, κατόπιν αξιολόγησης, συνεκτίμησης και συσχέτισης των εργαστηριακών ευρημάτων με τα αρχικά κλινικά πορίσματα. Στη συνέχεια διαβιβάζει την έκθεση αμελλητί στην παραγγέλλουσα Αρχή.

## **Άρθρο 8**

### **Πρωτόκολλο καταγραφής πειστηρίων**

1. Μετά τη σύνταξη της ιατροδικαστικής έκθεσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του άρθρου 7, ο ιατροδικαστής καταρτίζει πρωτόκολλο, στο οποίο απαριθμούνται ρητώς και αναλυτικώς τα αντικείμενα και λοιπά στοιχεία που συνελέγησαν κατά τη διενέργεια της ιατροδικαστικής εξέτασης και τα οποία συνιστούν πειστήρια χρήσιμα για την περαιτέρω ποινική διαδικασία.

2. Το πρωτόκολλο που καταρτίζεται, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, διαβιβάζεται στην παραγγέλλουσα Αρχή μαζί με την ιατροδικαστική έκθεση.

## **Άρθρο 9**

### **Παραρτήματα**

Επισυνάπτονται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας τα ακόλουθα Παραρτήματα:

1. α) Ιατρική Έκθεση  
β) Συνοδευτικό σκίτσο ιατρικής έκθεσης υπ' αριθ. 1  
γ) Συνοδευτικό σκίτσο ιατρικής έκθεσης υπ' αριθ. 2  
δ) Συνοδευτικό σκίτσο ιατρικής έκθεσης υπ' αριθ. 3

2. Οδηγός ορθής αξιολόγησης ευρημάτων

### **Άρθρο 10**

#### **Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα ισχύει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 2026

Ο Υπουργός